

فکران زنگنه

سینما و سینما

دوشنبه ۲۴ دی ۱۳۹۷

۱۵ | جمادی الاول ۱۴۴۰ | ۱۴ آذرماه ۲۰۱۹ | سال سی و دوم | شماره ۸۸۷۹

خبر

هفته فیلم لهستان در تهران لغو شد

مهمانی که حرمت نگه نداشت

فارس: سرپرست سازمان سینمایی در واکنش به اقدام ضدایرانی کشور لهستان، «هفته فیلم لهستان در تهران» را لغو کرد.

وزیر خارجه آمریکا در روزهای

اخیر اعلام کرد که حدود یک ماه دیگر در ۲۴ و ۲۵ بهمن، کنفرانسی ضد ایرانی در لهستان برگزار خواهد شد. این اقدام با واکنش وزیر خارجه کشورمان همراه شد و نوشت: « دولت لهستان نمی‌تواند این شرمندگی را پاک کند، در حالی که ایران لهستانی‌ها را در جنگ جهانی دوم نجات داد، این کشور اکنون میزبان سیرک مزدجوخانه ضدایرانی شده است.» در جدیدترین واکنش‌ها هم حسین انتظامی سرپرست سازمان سینمایی توثیت کرد: «ایرانی، اقوام و ملل مختلف بویژه لهستانی‌ها را در شرایط سخت با آغوش باز میزبانی کرده است. میهمان که حرمت میزبان را نگاه ندارد، نمی‌تواند انتظار داشته باشد به میهمانی خود ادامه دهد. به پاس عزت ایران و ایرانی، برگزاری هفته فیلم لهستان در تهران موکول به رفتار مناسب ورشو خواهد شد.»

سختگوی شورای نگهبان «تفاهد قرارداد ۴٫۷ میلیارد دلاری جهت خرید سامانه دفاعی پاتریوت و جایگزینی واردات گاز طبیعی مایع از آمریکا به جای خرید گاز از روسیه در سال ۲۰۲۲» را از جمله دلایل انتخاب لهستان به عنوان میزبان کنفرانس ضد ایرانی توسط آمریکا دانسته است. «اونولت وچیک» کاردار سفارت لهستان آبان‌ماه امسال گفته بود: «پناهندگان لهستانی در زمان جنگ جهانی دوم به ایران پناه آوردند. ما لهستانی‌ها از میزبانی ایرانی‌ها در آن زمان بسیار قدردان هستیم و مسلماً دوست داریم این تاریخ توسط ایرانی‌ها بیشتر دانسته شود.»

در آمد حاصل از فروش بلیت‌های جشنواره به صاحبان آثار می‌رسد

تسنیم: برای نخستین بار در جشنواره فیلم فجر درآمد حاصل از فروش بلیت‌ها در سینماهای مردمی به صاحبان آثار تعلق خواهد گرفت.

با پیشنهاد ابراهیم داروغزاده

دبیر سیی و هفتمین جشنواره فیلم فجر و نظر مساعد حسین انتظامی سرپرست سازمان امور سینمایی و سماعی بصری مقرر شد در این دوره جشنواره ۵۰ درصد از مبلغ فروش بلیت‌ها در سینماهای مردمی که پیش از این به جشنواره تعلق می‌گرفت بعد از پایان جشنواره و پس از کسورات قانونی به صاحبان آثار پرداخت شود. ۵۰ درصد دیگر نیز سهم سالن‌های سینما خواهد بود که به روال گذشته پرداخت خواهد شد.

اسم شریف سینمای کمدی را با آثار سخیف خراب کرده اند

سینماپرس: محسن محسنی نسب کارگردان سینما با انتقاد از ترویج ابتلال در سینمای کشور گفت: اندیشه و تفکر در سینمای ایران مرده و به جای آن لودگی و ابتلال در حال جولان دادن است و متأسفانه کار به آنجایی رسیده که دیگر جای برای ارائه فیلم‌های سالم و اندیشمند در سینمای ما باقی نمانده است.

کارگردان فیلم سینمایی «پاس‌های وحشی» افزود: دربارها درباره ترویج ابتلال در سینمای ایران شنیده‌ام و به آقایان، مدیرسازمان سینمایی توضیحاتی ارائه کردم اما متأسفانه از آنجا که گوش شنوایی وجود ندارد و به امور کارشناسی شده وقتی نمی‌گذارند، آقایان به طور کل این گوش‌زدها را نادیده و ناشنیده گرفتند و هر کاری را که مایل هستند انجام می‌دهند.

محسنی نسب سپس با تأکید بر اینکه، در خوشبینانه‌ترین حالت ممکن می‌توان فیلم‌های امروز سینما را اثری خنثی برشمرد که تأثیری بر بهبود فرهنگ و هنر کشور ندارند تصریح کرد: جمهوری اسلامی ایران یکی از فرهنگی‌ترین حکومت‌های دنیاست، انقلاب اسلامی ما انقلابی فرهنگی بود نه یک انقلاب نظامی یا اقتصادی! این باعث شرمساری برای یکایک ماست که اینک پس از گذشت ۴۰ سال از پیروزی انقلاب ارتشمند، فرهنگ و هنر دیگر در کشورمان جایی ندارند و هرچه اثر مبتذل و انسان مبتذل است در عرصه فرهنگ جولان می‌دهند.

وی افزود: اغلب فیلم‌های سینمایی یکی از دیگری لوده‌تر شده‌اند؛ بازیگران این فیلم‌ها که اکثراً یکی هستند و کاراکترهای یکسانی هم دارند اما لباس‌هایشان با هم عوض می‌شود؛ آقایان اسم شریف سینمای کمدی را هم با این آثار سخیف‌شان خراب کرده‌اند در صورتی که این فیلم‌ها هیچ یک کمدی نیستند و نباید واژه شریف کمدی به آن‌ها اطلاق شود چرا که تفاوت فاحشی است میان آثار کمدی و آثار لودگی! این‌ها سینمایی لودگی هستند و مسئولان سینمای کشور می‌توانند ژانر لودگی را که خود پدید آورده‌اند در دنیا به عنوان یکی از دستاوردهایشان ارایه کنند!

دلیل توقیف مستند «مثل یک زن»

ایستا: فیلم مستند سینمایی «مثل یک زن» که درباره زندگی فائزه هاشمی ساخته شده و از ۱۵ دی ماه در گروه سینمایی «هنر و تجربه» روی پرده رفت، بعد از یک هفته نمایش ارکانش در سینماها متوقف شد. به گفته کارگردان این اثر در حکم توقیف فیلم ذکر شده که این اثر تا اطلاع ثانوی به دلیل مفتوح بودن پرونده فائزه هاشمی توقیف خواهد بود.

مژگان ایلالو کارگردان این مستند سینمایی با بیان اینکه، تمامی تغییرات لازم را در اثرم داده بودم، گفت: وزارت ارشاد و شخص وزیر همکاری لازم را در رابطه با ارکان این مستند با من نداشته‌اند. بنابراین این حکم از خارج از اداره ارشاد صادر شده است. با این حال در آن نامه اعلام شده که تا اطلاع ثانوی این اثر توقیف خواهد بود و امیدوارم این اطلاع ثانوی زیاد طول نکشد، تفاهات برطرف شود و تماشای مجددش روی پرده به عمر من کفاف دهد.

درباره فیلم «قانون مورفی» آخرین ساخته رامبد جوان

لبخند بزَن! فردای فیلم‌های کمدی بدتر است

اسیما و سینما/ زهره کهندل، امید جوان که طی چند سال اخیر با اجرای خندوانه در میان خانواده‌های ایرانی جا باز کرده است، بعد از فیلم «نگار» که فیلمی جنایی بود و در گیشه نسبتاً موفق ظاهر شد، با «قانون مورفی» روی پرده سینما آمد، فیلمی که طی چهار روز ارکان به باشگاه میلیاردری‌ها پیوست. جوان درباره «قانون مورفی» گفته بود؛ این فیلم، یک کمدی سرحال و خانوادگی است که در آن، خبری از شوخی‌های غیراخلاهی نیست.

فیلم به سبک کمدی‌های رایج دنیا، قصه دو آدم مشتگک را تعریف می‌کند که بخاطر رفتارهای غیرعادی‌شان درموقعیت‌های خنده‌داری قرار می‌گیرند. ماجرا از این قرار است؛ فرخ (امیر جدیدی) پلیس بدشانسی است که بتازگی از کار خود برکنار شده است. در این وضعیت همکار سابق او (امیر جعفری) از فرخ می‌خواهد تا به او کمک کند و دختر ربه‌ده‌اش را پیدا کنند و بقیه ماجرا. فیلم برمیانی فلسفه مورفی که می‌گوید: «لبخند

نقد فیلم

محسن بدرقه، منتقد سینما:

فیلمی که از بی‌منطقی موقعیت طنز می‌سازد

فیلم قانون مورفی فیلم خوبی است چون فیلم به روزی است. این فیلم در جایی ایستاده که سینماست، به همین دلیل فیلم قابل دفاعی است. فیلمی که فراتر از دهشت حرف نمی‌زند، فیلمی که نه بلد است قصه بگوید و نه می‌خواهد قصه بگوید. قانون مورفی، ایرانیزه شده و خندوانه‌ای شده سینمای غرب است. امید جوان توانسته این را انجام دهد و توانسته نسبتی میان محیط پیرامونش با قانون مورفی ایجاد کند. نخستین نکته باورپذیری در فیلم، این است که شخصیت‌های فیلم چه نسبتی با محیط پیرامونشان دارند. تجربه زیستی از نگاه چت گونه‌امیر جدیدی، نکته‌هایی از فیلم اجتماعی دارد، چون فیلم نمی‌تواند نقد تند و برنده داشته باشد، خیلی لطیف مسائل اجتماعی را درماتیک کرده است.

این فیلم، یک فیلم هچل هفت و جفنگ است، جفنگ نه با معنای منفی آن، بلکه سسنیمایی که فیلمساز می‌داند چه قرار است بسازد اما وضعیت نمایش داده شده، جفنگ است. در واقع فیلمساز می‌خواهد رسمی عجیب و غریب دنیا را نشان دهد. این فیلم از جنس سینماست، فیلمساز در نسبت با محیط پیرامونش، دنیا را زیاد جدی نمی‌گیرد و این فرا واقعیت‌ها در این فضا شکل می‌گیرد. فرا واقعیت در فضای جفنگ شکل می‌گیرد.

رامبد جوان بعد از ساخت فیلم موفق ورود آقایان ممنوع در ژانر کمدی با ساخت این فیلم در همان پله می‌ماند ولی در این فیلم، عقبرت نمی‌رود اگرچه این فیلم گلم رو به جلویی در کارنامه فیلمسازی جوان به شمار نمی‌رود. عده‌ای می‌گویند که این فیلم، قصه ندارد. مگر سینما باید قصه بگوید؟ کبی از آثار

رامبد جوان، المان‌های فیلم فاضلی همچون رقص و سائتی ماتتالیسم را در نسبت با محیط پیرامونی، جفنگ کرده یعنی همسان المان را در فیلم قرار داده

و همان‌ها را مسخره می‌کند. در این فیلم پلائی دارد که امیر جدیدی به خاطر تهدید شدن به مرگ مجبور است که برقصد و موقعیت خنده‌داری را ایجاد می‌کند که این سینماست.

در واقع ایجاد موقعیت، سینما را می‌سازد. فیلمبرداری هلی شات در سینمای جوان، معنا پیدا کرده است. نماهایی از هلی شات را می‌بینیم که تصاویر سینمایی است. آخرین ساخته جوان، قصه را فراموش می‌کند اما سینما به ماهوسینماست.

به نظرم جریانی در سینما دارد شکل می‌گیرد که سینماگر اهمیت پیدا می‌کند یعنی فیلمساز خلق می‌کند و جریان جدیدی می‌سازد، این جنس از سینما با عبور از کهن الگوها، وارد روایت سازی فردی می‌شود. به جایی می‌رسد که فیلمساز مؤلف فرم است نه اینکه مقلد فرم باشد. براساس کهن الگوها اساس درام، کشمکش است در حالی که روایت‌های ذهنی براساس تجربه‌های زیستی شکل می‌گیرد و در سینما، روایت تجربه زیستی ما نسبت به پدیده‌های پیرامونی اهمیت دارد.

فیلم قانون مورفی، منطبق را زیر سؤال برده، اصلاً منطبق روایی، سینمایی و داستانی درستی ندارد. آخرین ساخته رامبد جوان در کارنامه کاری او، چند گام رو به عقب استست و فقط خواسته که در گیشه به توفیق برسد.

جبار آذین، منتقد سینما:

اکلاژی از استندآپ کمدی‌های خندوانه

جماعتی از سینماگران کشور با سوء استفاده از نیاز و علاقه مخاطبان به آثار کمدی، دستت به تولید فیلم‌هایی شبیه کمدی زده‌اند که این آثار افزون بر اینکه هیچ گونه سختی یا فرهنگ جامعه ما ندارند، از منظر هنری و سینمایی هم حرفی برای گفتن ندارند چرا که اغلب آن‌ها با استفاده از کلیشه‌های سینمای بازاری و تجاری سطحی و فیلم فارسی‌های پیش از انقلاب ساخته شده‌اند. این آثار که در سال‌های اخیر و بویژه این روزها، پرده سینماهای کشور را اشغال کرده‌اند سطح سلیقه مخاطب را پایین آورده و به نوعی جامعه را به سمت ابتذال گرای و تخریب مناسبات خانوادگی و فرهنگی سوق می‌دهند. یکی از این آثار نازل بازاری، فیلم جدید رامبد جوان است. این فیلم مانند آثار مشابه سینمایی، به بازی و نه تولیدنامه قوی، قاعده و ژانر سینمایی و بویژه آثار کمدی ندارد.

آخرین ساخته رامبد جوان، فیلم خیلی بدی است چون هیچ چیز سرچای خودش نیست نه ریتم درستی دارد، نه ساختار سینمایی، نه بازی و نه تولیدنامه قوی، ضمن اینکه کارگردانی بسیار بد است و هیچ چیز درست نیست. فیلم قانون مورفی حائز هیچ گونه امتیاز مضمونی، محتوایی و ساختاری نیست و آنچه در این اثر به تصویر درآمده، حتی شباهتی به فیلم‌های درجه چندم کمدی آمریکایی که رامبد جوان شبیفته آن‌هاست، ندارد. فیلمنامه به شدت ضعیف، مضمون نخ نما شده، بازی‌های ضعیف، کارگردانی غیرحرفه‌ای، ساختار در هم ریخته و روایت آشفته از ویژگی‌های این فیلم است.

در واقع رامبد جوان می‌خواسته یک اثر کمدی بزَن و بکوب بسازد؛ اینکه چنین فیلم‌هایی خوب می‌فروشند، دلیل بر قوی و استاندارد بودن این قبیل آثار نیست بلکه دلپیش نبود فیلم‌های خوب و تولیدات شایسته کمدی در سینمای ایران است که این روند غلط، نتیجه نامدیریتی‌های سینما و سوداگری بخشی از فیلمسازان است. قانون مورفی، فیلمی شبه خندوانه‌ای است که تلاشی هدفمند برای خندانن مخاطب ندارد. این‌ین فیلم مانند برنامه سطحی خندوانه، یک محصول فلفلیکی است که با جمع و جور کردن مشتئ حوادث و ماجراهای غیرمنطقی سعی دارد تا تماشاگر را بخنداند در حالی که خندانند در یک فیلم کمدی باید هدفمند باشد یعنی ضمن سرگرم کردن مخاطب، حرفی برای گرفتن داشته باشد. این گونه بازار سازی برای تصرف گیشه، خیاتی به فرهنگ و علایق مردم است.

نیاز امروز مردم جامعه، فیلم‌های کمدی است اما آثار سالم و ساختارمند. فیلم کمدی باید فیلمنامه کمدی داشته باشد، بازیگر خوب کمدی داشته باشد، فیلمساز باید جنس کمدی را بشناسد و ملزومات این ژانر را بشناسد، تقلید و کپی برداری، هنر نیست، ما نیاز به فیلم‌های خوب کمدی داریم نه اینکه با آثار سطحی، سلیقه مخاطب را خراب کنیم. اساساً نمی‌شود که کمدی ضد قصه و بی‌قصه باشد. فیلم «قانون مورفی» کلاژی از استندآپ کمدی‌های خندوانه است که منطبق روایی، سینمایی و داستانی درستی ندارد. آخرین ساخته رامبد جوان در کارنامه کاری او، چند گام رو به عقب استست و فقط خواسته که در گیشه به توفیق برسد.

جشنواره

آغاز ارکان پراستقبال‌ترین فیلم نهمین جشنواره عمار

درباره فیلم «قانون مورفی» آخرین ساخته رامبد جوان

احسان روحی، کارگردان و نویسنده تئاتر:

قانون مورفی محصول جامعه امروز است

فیلم قانون مورفی، ادعای کمدی بودن یا اجتماعی بودن را ندارد. کمترین خدمت رامبد جوان، این بود کسه در میان این حجم از کمدی‌های عجیب و غریب با اسم‌های خجالت آور، تماشاگر را به دیدن فیلمی بنشانند که در ساده‌ترین شکل ممکن، کمدی موقعیت ببیند. بسیاری از فیلمسازان دنیا در گونه کمدی به سمت خلق کمدی موقعیت رفته‌اند، در فیلم قانون مورفی، این موقعیت‌های کمدی به وفور دیده می‌شود.

راه فرساری که رامبد جوان پیش روی خودش قرار داده تا فیلمش با نمونه‌های خارجی مقایسه نشود، استفاده از جغرافیایی خارج از تهران است، در واقع فیلم جغرافیای سنتی و بومی‌تر شمال کشور را به تصویر می‌کشد که لوکیشن‌های دیدنی و جذابی هم دارد.

این فیلم بر خلاف اینکه دارد از قانونی مورفی می‌گوید، در بی یک قانونی ساخته می‌شود.

ضد قصه بودن فیلم بسیار جذاب است و کمک خندانند نیست. مشکل امروز سینمای کمدی این است که کارگردان، هر قیمتی می‌خواهد مخاطب را بخنداند ولی امید جوان در این فیلم تلاش نمی‌کند که تماشاگر را بخنداند. استفاده از امیر جدیدی، بازیگری که حیطه بازیگری‌اش کمدی نیست، نشان می‌دهد که فیلمساز به عنوان وظیفه به خندانن مخاطب فکر نمی‌کند. مهم‌ترین ایراد این فیلم، استفاده بیش از حد از زبان‌ها یا سکانس‌هایی است که شبیه به آن را زیاد دیدیم. البته نمی‌توان برچسب کپی کاری را به آن زد. این فیلم می‌تواند کمدی نباشد اما شما را بخنداند، می‌تواند حرف سیاسی بزند ولی شما را بخنداند یا از معضل اجتماعی حرف بزند اما شما را بخنداند. این فیلم در بلبشوی فیلم‌های کمدی ضعیف روی پرده، فیلم خوبی است.

در سینمای امروز می‌توان از دیدن اپیزودهای کوتاه لذت برد و قصه هم اهمیتی نداشته باشد اما فیلم تأثیرگذار باشد. بسیاری از فیلمسازان بزرگ دنیا از سینمای کلاسیک عبور کرده‌اند و به آفریندگی در سینما رسیده‌اند.

شاید ایرادات زیادی به فیلم رامبد جوان وارد باشد اما همین که این فیلم، گفتمانی را فراهم می‌آورد که درباره سینما حرف بزنیم یعنی فیلم مهمی است. ویژگی مهم فیلم، تصویربرداری آن است به طوری که کارکرد هلی شات از شکل مجلس طوری و عروسی واری آن خارج می‌شود. در این فیلم هلی شات به عنوان دوربینی که به مخاطب زاویه دید می‌دهد، عمل می‌کند. سلیقه مخاطب امروز، دیدن کمدی‌های کلاسیک و از نوع فیلم‌های چارلی چاپلینی نیست. فارغ از بدنه کمدی که امروز در سینما می‌بینیم و به هر قیمتی می‌خواهند مخاطب را بخندانند، قانون مورفی، فیلم قابل دفاعی در فیلم‌های هم دوره خودش است که به نظر می‌رسد محصول جامعه امروز باشد.

آرش فهیم، منتقد سینما:

یک فیلم اکشن غیر ایرانی باب طبع نوجوانان

فیلم یک کمدی فلتزی است که ماجراهایی تخیلی را نمایش می‌دهد. فیلمی پر تحرک و با ریتمی تند و صحنه‌های تعقیب و گریز مهیج و اکشن که باب طبع نوجوانان است. ترسیم نماهای چشم‌نواز و دکوپاژ و میزاسن استاندارد هم مزید برعلت شده‌اند تا حاصل کار، فیلمی با فضاهای شکیل و شیک باشد. محور اصلی فیلم، همراهی دو دوست با خصوصیات اخلاقی و شخصیتی متضاد برای رسیدن به یک هدف است. بخش زیادی از فضای طنزآمیز فیلم، حاصل نمایش درست و دقیق این تضاد است. هر چند که به نظر می‌رسد کارگردان فیلم، نتوانسته صحنه‌های درگیری با اسلحه گرم را درست در ببیورد. این صحنه‌ها شلوغ و بیش از حد اغراق شده هستند. معلوم نیست که این همه آدم، چرا با اینکه از نزدیک یکدیگر را به رگبار گلوله می‌بندند اما هیچ کدام حتی دچار یک جراحت کوچک هم نمی‌شوند. در نتیجه، صحنه‌های تیر و تفنگ بازی فیلم، بیشتر به دیوانه بازی‌های بچه گانه تبدیل می‌شود.

نقش آفرینی بازیگران اصلی فیلم بخصوص امیر جعفری و هادی کاظمی، قابل قبول است. امیر جدیدی اما بازی کادستی در این فیلم ندارد؛ گاهی خوب و فوق‌العاده است اما در لحظاتی که قرار است تیب یک فرد ترسو و احساساتی را اجرا کند، نتیجه کارش تصنعی به نظر می‌رسد. چند عامل باعث شده‌اند تا نتوانیم «قانون مورفی» را یک فیلم تراز اول و ماندگار قلمداد کنیم.

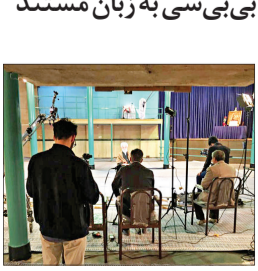
نخست اینکه، این فیلم فاقد فیلمنامه‌ای درست است. داستان و روایت فیلم، پر از حرفه و اتفاقات غیرمنطقی است. هر چند که فیلم‌های فلتزی، بویژه اگر لحنی کمدی هم داشته باشند، نیاز چندنی به منطقی ندارند، اما به هر حال، جهان داستانی چنین آثار نیز به باورپذیری و عقلایت خاص خودشان نیاز دارند. به طور مثال، اینکه فرخ به عنوان یک پلیس جوان و توانمند، به جای مجرم و شخص فراری، اشتباهی به مهناز افشار شلیک می‌کند، دلیل درستی در فیلم پیدا نکرده است. همچنین در این فیلم می‌بینیم که فرخ، زندگی بحرانی و شکست خورده‌ای دارد و همه چیز زندگی او رو به سقوط است اما اصلاً معلوم نیست که چرا این فرد، این همه شکست و بحران در اطرافش جمع شده است مثلاً مشخص نیست که چرا همسرش او را رها کرده و جدا شده است.

در فیلم «قانون مورفی» شاهد استفاده از حجم بالایی از شوخی‌ها و موقعیت‌های طنز رکیک هستیم. متأسفانه این نوع ایجاد موقعیت طنز در سینمای کمدی ما تبدیل به یک فرهنگ شده است و گویی فیلمسازان در تلاش هستند تا در استفاده از عبارات دوپهلو یا رفتارهایی که مفهومی ضداخلاقی را در ذهن مخاطب متبادر می‌کنند با هم رقابت کنند.

رامبد جوان در این فیلم هم مثل اثر قبلی خودش یعنی «نگار» به تقلید از فیلم‌های تارانتینو پرداخته است. فضا و جهان حاکم بر فیلم، هالیوودی و غیرایرانی است. باز هم شاهد حضور دختری خشن و رزمی کار در فیلم هستیم که حرکات محیرالعقلی را انجام می‌دهد! خشونت فیلم نیز تارانتینویی است. در نتیجه، رامبد جوان در فیلم «قانون مورفی» نتوانسته امضا و تألیف خود را به جا بگذارد و او هنوز به عنوان یک کمدین مقلد و دنباله رو دیگران به کار خودش ادامه می‌دهد.

مستند

پاسخ بهتان‌های بی‌بی‌سی به زبان مستند

مهر: علیرضا محمدی مستندساز و مدرس دانشگاه از تولید مستند «دروغ بهتان» در پاسخ به مستند بی‌بی‌سی با عنوان «بهتان برای حفظ نظام» خبر داد.

این مستندساز و مدرس دانشگاه درباره جدیدترین فعالیت خود در عرصه ساخت مستند، گفت: اخیراً شبکه معاند بی‌بی‌سی مستندی را با عنوان «بهتان برای حفظ نظام» پخش و عنوان کرده که پنج سال روی تولید آن کار کرده است. بنده در پاسخ به مستند بی‌بی‌سی، مستندی را در حال آماده سازی دارم که پاسخی باشد به دروغ‌هایی که طبق معمول بی‌بی‌سی به بنده نظام و انقلاب می‌زند.

وی درباره محتوای مستند «بهتان برای حفظ نظام» بی‌بی‌سی توضیح داد: بی‌بی‌سی در این فیلم مدعی می‌شود که امام(ره) به عنوان یک فقیه برای حفظ نظام به هر قیمتی نظراتی داده‌اند و نکاتی را گفته‌اند و شاهد خود را هم بخشی از فرمایشات امام(ره) قرار داده که مربوط به ده سال قبل از پیروزی انقلاب و مربوط به درس ولایت فقیه امام(ره) در نجف اشرف بوده است. بی‌بی‌سی این فرمایشات را با قطعیت و برش‌های خاص صدا یا اهدافی که تعیین کرده، در این برنامه قرار داده است.